

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Csp/288/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117223803
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8117223803.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobcu KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., so sídlom Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, IČO: 24 785 199, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Gallo s.r.o., Jilemnického 30, Martin 036 01, proti žalovanej S. O., J.. XX.X.XXXX, G. N. XXXX/XX, N., Q.F. N., o zaplatenie 311,80 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 157,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 157,- eur od 17.12.2016 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.
- III. Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou podanou na súde dňa 21.11.2017 uplatnil proti žalovanej nárok na zaplatenie sumy 311,80 eura s príslušenstvom. Uplatnený nárok odôvodnil tým, že žalovaná a právny predchodca žalobcu spoločnosť Provident Financial, s.r.o. (ďalej len „Provident“) uzatvorili dňa 27.9.2013 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 569664499. Na základe tejto zmluvy poskytla spoločnosť Provident žalovanej bezúčelový úver vo výške 180 eur. Žalovaná sa zaviazala splácať úver v pravidelných týždenných splátkach po dobu 60 týždňov v sume 4.54 Eur. Posledná predpísaná splátka bola splatná dňa 21.11.2014. Peňažné prostriedky boli žalovanej odovzdané v hotovosti. Ďalej spoločnosť Provident uzatvorila so žalovanou dňa 27.09.2013 zmluvu o zabezpečení splátok úveru, na základe ktorej sa spoločnosť zaviazala poskytnúť žalovanej službu špecifikovanú v čl. I uvedenej zmluvy, za ktorú sa žalovaná zaviazala zaplatiť odmenu vo výške 92,70 eura. Žalovaná sa zaviazala splácať odmenu v pravidelných týždenných splátkach po dobu 60 týždňov v sume 1,04 eura. Celková výška mesačnej splátky z titulu obidvoch zmlúv tak predstavovala sumu 5,58 eura. Žalovaná sa touto zmluvou - okrem iného - zaviazala vrátiť poskytnuté finančné prostriedky spolu s úrokmi z úveru ako aj uhradiť celkové náklady spojené s poskytnutím úveru. Zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzavretá dňa 16.12.2016 podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka medzi spoločnosťou Provident Financial, s.r.o. ako postupcom a spoločnosťou KRUK Česká a Slovenská republika, s. r. o. so sídlom Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, IČO: 247 85 199 ako postupníkom, postúpila spoločnosť Provident Financial, s.r.o. pohľadávku voči žalovanej vrátane príslušenstva na KRUK Česká a Slovenská republika, s. r. o. o čom bol žalovaná upovedomená oznámením o postúpení pohľadávky. Žalovaná porušila svoju povinnosť splácať svoje záväzky zo zmlúv, pričom uhradila len splátky v celkovej výške 23,- eura. Žalobca listom - predžalobná výzva - vyzval žalovanú k úhrade celej dlžnej sumy. Do dnešného dňa žalovaná dlžnú sumu neuhradila.

2. Žalovaná sa k podanej žalobe nevyjadрила.

3. Podľa § 297 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak

a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa,

b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

4. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo podľa § 219 ods. 3 CSP oznámené vyvesením na úradnej tabuli a webovej stránke tunajšieho súdu dňa 14.3.2018.

5. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a zistil tento skutkový stav:

6. Právny predchodca žalobcu (spoločnosť Provident) ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 27.9.2013 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 569664499, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver v sume 180 eur. V zmluve je uvedené, že celkové náklady spotrebiteľa sú tvorené súčtom úroku a poplatku za garantovanú službu, pričom úrok je vyjadrený úrokovou sadzbou 22,38 % ročne zo sumy úveru, t.j. vo výške 25,92 eura a poplatok za garantovanú službu pevnou sumou 36,18 eura. Celkové náklady na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy predstavujú ročnú percentuálnu mieru nákladov (ďalej len „RMPN“) vo výške 70,38 %. Celková čiastka, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť Providentu na základe zmluvy je tvorená súčtom úveru a celkových nákladov, pričom v čase uzatvorenia zmluvy a pri predpoklade riadneho a včasného plnenia dlhu, predstavuje sumu 242,10 eura. Priemerná hodnota RPMN vzťahujúca sa na úver poskytnutý na základe zmluvy predstavuje 46,06 %. Žalovaná sa zaviazala splatiť dlžnú sumu v 60 týždenných splátkach, pričom výška každej splátky dlžnej sumy od prvej po predposlednú je 4,04 eura a výška poslednej splátky dlžnej sumy je 3,74 eura. Úver bol poskytnutý na dobu 60 týždňov a termín splatnosti poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy je siedmy deň 60. týždňa po dni uzavretia zmluvy. Pokiaľ ide o spôsob plnenia zmluvy, v zmluve je zaškrtnuté políčko „Hotovostný režim“, ktorý znamená, že žalovaná sa zaviazala splácať splátky osobne v ktorejkoľvek banke alebo pobočke banky vkladom na účet Providentu. Zároveň žalovaná potvrdila prevzatie celej čiastky úveru v hotovosti.

7. Dňa 27.9.2013 žalovaná a právny predchodca žalobcu uzatvorili tiež Zmluvu o zabezpečení splátok úveru. Na základe nej sa poskytovateľ, spoločnosť Provident, zaviazala, že žalovanej za odmenu bude počas platnosti tejto zmluvy pravidelne poskytovať službu spočívajúcu v prevzatí peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru,

ktorý jej bol poskytnutý na základe zmluvy číslo 569664499, a to v jej bezodkladnom použití na účely úhrady splátky spotrebiteľského úveru, spôsobom podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaná sa zaviazala poskytnúť potrebnú súčinnosť s tým, že prevzatie peňažnej hotovosti sa uskutoční v mieste trvalého pobytu zákazníka alebo na inom mieste, určenom predchádzajúcou vzájomnou dohodou zmluvných strán. Žalovaná sa zaviazala, že za poskytnutie tejto služby zaplatí poskytovateľovi celkovú odmenu vo výške 92,70 eura v 60 pravidelných splátkach a to v 59 týždenných splátkach vo výške 1,54 eura a poslednú splátku vo výške 1,84 eura počas doby splácania spotrebiteľského úveru. Odmena je splatná v hotovosti pri prevzatí splátky poskytovateľom. Splatnosť prvej splátky nastáva 7. kalendárny deň po uzavretí tejto zmluvy.

8. Z výpisu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaná uhradila na úver číslo 569664499 sumu 23,- eur.

9. Dňa 16.12.2016 bola uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok medzi spoločnosťou Provident ako postupcom a spoločnosťou KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., na základe ktorej došlo k postúpeniu pohľadávky na súčasného žalobcu. Žalovanej bolo postúpenie pohľadávky k oznámené listom zo dňa 16.12.2016.

10. Zistený skutkový stav súd právne posúdil:

11. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení ku dňu uzatvorenia zmluvy, t.j. k 27.9.2013 (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie

peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

12. Podľa § 2 písm. g) ZoSÚ, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa rozumie všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

13. Podľa § 2 písm. i) ZoSÚ, ročnou percentuálnou mierou nákladov sa rozumie celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

14. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

15. Podľa § 9 ods. 2 písm. f, j) ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

16. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

17. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzatvorenia zmluvy, t.j. k 27.9.2013 (ďalej len „Občianskeho zákonníka“), výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

18. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

19. Podľa § 52 ods. 1 - 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 1 - 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne

dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

21. Podľa § 53 ods. 5 a 10 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

22. Uzavretú zmluvu č. 569664499 súd považoval za zmluvu spotrebiteľskú, keďže právny predchodca žalobcu ako právnická osoba poskytol v rámci svojho podnikania úver žalovanej ako fyzickej osobe, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Z formy a obsahu zmluvy, je zrejmé, že sa jedná o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára mal právny predchodca žalobcu už pripravený a dopisoval do nich iba konkrétne údaje týkajúce sa žalovanej, ktorá obsah zmluvy žiadnym podstatným spôsobom nemohla ovplyvniť, ani neovplyvnila. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné.

23. Právny vzťah strán súd posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitného právneho predpisu zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy a všeobecného právneho predpisu Občianskeho zákonníka.

24. Preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 569664499 súd zistil, že súčasne so zmluvou o spotrebiteľskom úvere bola uzatvorená aj zmluva o zabezpečení splátok úveru. Ide o akcesorickú zmluvu nadväzujúcu na úverovú zmluvu, keďže jej obsahom je len spôsob splácania dohodnutého úveru. Vznik zmluvy o zabezpečení splátok úveru je podmienený vznikom zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ide o doplnkovú službu súvisiacu so spotrebiteľským úverom. Pričom aj v iných konaniach vedených na tunajšom súde vypovedali obchodní zástupcovia právneho predchodcu žalobcu, že zmluva o zabezpečení splátok bola súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere (napr. 20Csp/86/2016). Z tohto dôvodu odplata za službu, ktorá bola predmetom zmluvy o zabezpečení splátok úveru - vyberanie splátok úveru vo výške vyššej ako 50 % samotného poskytnutého úveru, mala byť preto podľa názoru súdu v zmysle § 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch zahrnutá do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, a teda aj do ročnej percentuálnej miery nákladov. Nesprávne uvedenie údajov o RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere má rovnaké následky ako keby v zmluve tento údaj nebol uvedený vôbec, čo zákonodarca v zmysle §11 ods. 1 písm. b) a d) ZoSÚ spája so sankciou v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

25. Ročná percentuálna miera nákladov vyjadruje mieru nákladov na daný úverový, resp. aj inak označený finančný produkt. RPMN má teda zohľadniť všetky náklady, ktoré má dlžník vynaložiť v súvislosti s uzatvorenou zmluvou. Ide predovšetkým o úrok, poplatok za uzatvorenie zmluvy, poplatok za vedenie účtu, rôzne administratívne náklady, či inak označené náklady, medzi ktoré podľa názoru súdu patrí aj poplatok za poskytnutie služby výberu peňažnej hotovosti. RPMN musí zohľadňovať všetky náklady spotrebiteľa tak, aby bolo možné porovnať výhodnosť či nevýhodnosť jednotlivých produktov. Zmyslom povinnosti zverejňovať RPMN je umožniť spotrebiteľom, aby sa na trhu úverových či finančných produktov dokázali čo najlepšie zorientovať a porovnaním RPMN zistiť výhodnosť úveru. Uvedenie len úverovej sadzby, resp. uvedenie RPMN, ktorá nezahŕňa všetky skutočné náklady, ešte neznamena, že dlžník bude mať úplné a dostatočné informácie o úvere, ktoré mu má ponúknuť práve údaj o skutočnej RPMN ako údaj zahrňujúci komplexné náklady. Z úradnej činnosti súdu je známe, že veritelia často krátko ponúknu výšku úrokovej sadzby v nižšej výške a svoj zisk si kompenzujú prostredníctvom rôznych poplatkov, mnoho krát sofistikovane skrytých pod rôznymi poplatkami, tak ako to bolo aj v tomto prípade. Povinnosť priamo v zmluve uvádzať skutočnú RPMN a zároveň priemernú RPMN má pomôcť spotrebiteľom, aby dokázali porovnať jednotlivé úvery. Súd považoval konanie právneho predchodcu žalobcu za nekalosúťažné konanie v rozpore s dobrými mravmi, keď neuviedol vo výpočte RPMN všetky náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom a tak úmyselne vyvolal dojem výhodnosti úveru, čo mohlo mať bezpochyby vplyv na správanie spotrebiteľa pri výbere úverového produktu. Takémuto konaniu veriteľa nemožno priznať ochranu.

26. Súd ďalej z vykonaného dokazovania zistil, že predmetná Zmluva neobsahuje údaj podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ a to termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa teda jednoznačná špecifikácia konečnej splatnosti úverov, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. V zmluve sa síce nachádza, že konečným dňom splatnosti úveru a dlžnej sumy je deň splatnosti poslednej splátky, ktorým je 7. deň 60 týždňa po dni uzavretia Zmluvy, avšak takúto formuláciu konečnej splatnosti súd považuje za nedostatočnú, keďže neposkytuje spotrebiteľovi jasný údaj o tom, kedy nastala konečná splatnosť úveru. Aj Súdny dvor vo svojom rozhodnutí pod sp. zn. C-42/15 vo veci Home Credit Slovakia, a.s. proti Klára Bíroová uviedol, že síce nemusí byť nutne uvedený konkrétny dátum splatnosti splátok, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Súd má za to, že formulácia 7. deň 60 týždňa po dni uzavretia Zmluvy neumožňuje spotrebiteľovi sa jednoducho, bez zložitých výpočtov a k tomu potrebných pomôcok dopracovať k presnému dňu konečnej splatnosti. Nie je ani zrejmé, či splatnosť začína plynúť nasledujúci deň po uzatvorení Zmluvy alebo už v deň uzavretia Zmluvy a teda aj takáto neurčitá formulácia spôsobuje to, že spotrebiteľ sa nemôže jednoducho dopracovať k konečnej splatnosti.

27. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 180,- eur, pričom táto právnenmu predchodcovi žalobcu poukázala úhrady v celkovej výške 23,- eur. Súd preto zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 157,- eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

28. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

29. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

30. Na základe citovaných zákonných ustanovení súd priznal žalobcovi úrok z omeškania v zákonnej výške 5% ročne z priznanej istiny a to od 17.12.2016 (deň uvedený v žalobe - v zmysle zásady non ultra petitum, hoci žalovaná sa dostala preukázateľne do omeškania už skôr) až do zaplatenia a v prevyšujúcej časti úroky z omeškania zamietol.

31. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.2 CSP, podľa ktorého súd ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobca bol úspešný v časti zaplatenia 157,- eur zo sumy 311,80 eura, teda v rozsahu 50,35% a žalovaná vo zvyšných 49,65%. vzhľadom na približne rovnaký úspech strán súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

32. Žalobca podaním zo dňa 26.3.2018, doručeným súdu dňa 13.4.2018, zobral žalobu čiastočne späť. Uvedené podanie bolo doručené až po vyhlásení rozsudku, a preto nebolo možné o čiastočnom zastavení rozhodnúť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a

čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).